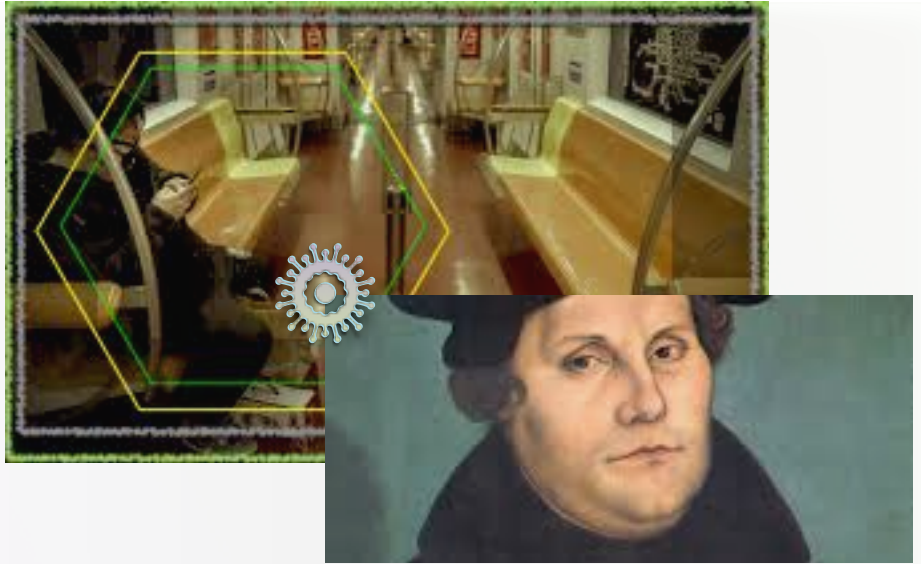

«Πρέπει ο Χριστιανός να τραπεί σε φυγή από έναν λοιμό;» - Ένα ερώτημα για τον Μαρτίνο Λούθηρο

Για τις μεγαλύτερες εκκλησίες είναι οι τελευταίες τους Κυριακάτικες

συναθροίσεις μέχρι την άρση της απαγόρευσης λόγω του Κορωνοϊού. Ο Μεταρρυθμιστής έχει κάποιες συμβουλές.

Δεν ήταν ο Κορωνοϊός. Ήταν η μαύρη πανώλη, μια πολύ πιο θανατηφόρα ασθένεια, και ήταν χρόνια πριν μάθει κάποιος τι την προκαλεί.

Ήταν 1527, και ένα κρούσμα της μαύρης πανώλης εμφανίστηκε στο Wittenberg, στην μικρή αυτή πόλη που αποτελούσε την βάση του Λούθηρου, και στην οποία ο μεταρρυθμιστής είχε θυροκολλήσει τις 95 θέσεις του μπροστά στην Εκκλησία των Αγίων Πάντων.

Καθώς η αυστραλιανή κυβέρνηση απαγόρευσε τις συγκεντρώσεις πεντακοσίων ή περισσότερων ατόμων), οι συγκεντρώσεις των μεγαλύτερων εκκλησιών θα επηρεαστούν από τη Δευτέρα με τη “σύγχρονη” πανδημία, τον Κορωνοϊό. Και ενώ το ερώτημα για μας δεν είναι εάν πρέπει να φύγουμε από την πόλη μας ή το προάσιό μας, καθώς δεν υπάρχει καμία τέτοια οδηγία, θα υπάρξουν όμως παρόμοια ερωτήματα για εμάς, σχετικά με το πόσο πρέπει να μειώσουμε την αλληλεπίδραση με τους άλλους ανθρώπους. Για παράδειγμα, θα πρέπει να ακυρώσουμε όλες τις συναθροίσεις των εκκλησιών μας και όχι μόνο εκείνες που είναι μεγαλύτερες από πεντακόσια μέλη; Και με ποιο τρόπο μπορούμε να υποστηρίξουμε τους ευάλωτους το οποίο σημαίνει ... ότι θα είμαστε σε κοντινή επαφή; Αυτό ήταν και το αντικείμενο του ερωτήματος που απασχολούσε περισσότερο και τον Λούθηρο.

Το πανεπιστήμιο του Wittenberg ήταν κλειστό. Ο Λούθηρος παροτρύνθηκε να φύγει, ακόμη και από τον μεγαλύτερο υποστηρικτή του, τον Εκλογέα (πρίγκιπα) ο οποίος ήταν υπεύθυνος για την πόλη. Αφού τον πολέμησαν οι πάστορες πιέζοντάς τον να κάνει μια δήλωση, ο Λούθηρος τους έστειλε μια ανοιχτή επιστολή. Ο τίτλος μεταφράζεται συχνά ως «Πότε κάποιος πρέπει να φύγει από μια θανατηφόρα πανδημία» είτε ως «Πότε κάποιος πρέπει να φύγει από τον θάνατο». Το ποσοστό θνησιμότητας στην μαύρη πανώλη έχει υπολογιστεί μεταξύ 30% και 60% του πληθυσμού.

Ο Λούθηρος δεν απαντά στο «Τι θα έκανε ο Ιησούς;» αλλά «Τι θα έκανες αν ήταν ο Ιησούς;». Σε ένα βασικό απόσπασμα, το οποίο σχετίζεται άμεσα με την εποχή μας και την επιδημία του Κορωνοϊού, λέει: «Αυτό που ξέρω καλά είναι ότι αν είχε προσβληθεί ο Χριστός ή η μητέρα του από αυτή την ασθένεια, όλοι θα γίνονταν ευχάριστα υπηρέτες και βοηθοί. Όλοι θα ήθελαν να είναι τολμηροί και ατρόμητοι. Κανένας δεν θα έφευγε αλλά όλοι θα έτρεχαν να βοηθήσουν. Εάν θέλετε να υπηρετήσετε τον Χριστό, πολύ καλά κάνετε και θέλετε, έχετε λοιπόν από κοντά, τον άρρωστο γείτονά σας. Πηγαίνετε σε αυτόν και υπηρετήστε τον, και σίγουρα θα βρείτε τον Χριστό σε αυτόν ...»

Κάποιοι είχαν ισχυρή πίστη ερχόμενοι αντιμέτωποι με τον θάνατο, κάποιοι άλλοι όχι.

Ο Λούθηρος αρχίζει με την εξέταση του τρόπου με την οποία οι Χριστιανοί ανταποκρίθηκαν στην πανδημία. Κάποιοι είχαν ισχυρή πίστη ερχόμενοι αντιμέτωποι με τον θάνατο, κάποιοι άλλοι όχι.

«Αρχικά, μερικοί άνθρωποι έχουν σταθερή γνώμη ότι δεν πρέπει να φύγουν μακριά από μια θανατηφόρα πανδημία. Αντί ο θάνατος να είναι η τιμωρία του Θεού την οποία μας στέλνει για τις αμαρτίες μας, πρέπει να υποταχθούμε στο Θεό και με αληθινή και σταθερή πίστη να περιμένουμε υπομονετικά την τιμωρία μας. Άλλοι άνθρωποι υποστηρίζουν ότι κάποιος μπορεί να φύγει μακριά από μια πανδημία, ειδικά αν κάποιος δεν έχει δημόσιο αξίωμα».

Ο Λούθηρος συγχαίρει τους ανθρώπους της ισχυρής πίστης αλλά σημειώνει ότι «από την στιγμή που είναι γενικά αληθές, σχετικά με τους Χριστιανούς, ότι λίγοι είναι ισχυροί και πολλοί είναι αδύναμοι, απλά δεν μπορεί κανείς να ρίξει το ίδιο βάρος σε όλους».

Αλλά μερικοί πρέπει να μείνουν. Στην περίπτωσή μας, αυτό σημαίνει ότι θα ασχοληθούμε με άλλους, ακόμη και με προσωπικό κίνδυνο.

«Αυτοί που εμπλέκονται σε μια πνευματική υπηρεσία και οι ποιμένες πρέπει να παραμείνουν σταθεροί ενώπιον του κινδύνου του θανάτου. Έχουμε μια απλή εντολή από τον Χριστό: ... ο ποιμένας ο καλός την ψυχή του βάζει για χάρη των προβάτων του ...»

Ο Λούθηρος προσθέτει «Ομοίως, οι πατέρες και οι μητέρες δεσμεύονται από το νόμο του Θεού για να υπηρετήσουν και να βοηθήσουν τα παιδιά τους και τα παιδιά τους πατέρες και τις μητέρες τους. Ομοίως, οι δημόσιοι υπάλληλοι όπως οι γιατροί, οι υπάλληλοι των πόλεων και οι αστυνομικοί, ή οποιοσδήποτε και αν είναι ο τίτλος τους, δεν πρέπει να τραπούν σε φυγή εκτός και αν αντικατασταθούν από ικανούς αναπληρωτές που είναι αποδεκτοί από τον εργοδότη τους». Συνεχίζει και προσθέτει και όσους φροντίζουν τα παιδιά ή τους άρρωστους γείτονες.

Οι Χριστιανοί πρέπει να είναι «καλοί Σαμαρείτες» ακολουθώντας τον νόμο της αγάπης όπως ακριβώς και τους πολιτικούς νόμους. Αυτό ισχύει σίγουρα τόσο για την πανώλη όσο και τον Κορωνοϊό.

Αλλά κάποιος μπορεί να τραπεί σε φυγή. Όπου δεν υπήρχε ανάγκη για επιπλέον βοηθούς και οι άρρωστοι δεν τους χρειαζόνταν, το να φύγει κάποιος ήταν αποδεκτό, έγραψε ο Λούθηρος. Αναφέρει τα λόγια του Απ. Παύλου: «επειδή, κανένας δεν μίσησε ποτέ τη δική του σάρκα, αλλά την εκτρέφει και την περιθάλλει, όπως και ο Κύριος την εκκλησία.» και δίνει τα παραδείγματα του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ που έφυγαν από τον θάνατο.

«Η υπηρεσία προς τον Θεό είναι υπηρεσία προς τον πλησίον» – Μαρτίνος Λούθηρος

Η συμβουλή του Λούθηρου για όσους παραμένουν βρίσκετε με ελαττώματα, καθώς πίστευε ότι ο Θεός οπωσδήποτε θα προστάτευε εκείνους που υπηρετούσαν με αυτοθυσία τους άλλους. Αυτό δεν είναι αληθές. Αλλά τα παρακάτω του λόγια είναι αληθινά: «Η υπηρεσία που μπορούμε να προσφέρουμε σε αυτούς που έχουν ανάγκη είναι πράγματι τόσο μικρή σε σύγκριση με τις υποσχέσεις και τις ανταμοιβές του Θεού που λέει και ο Παύλος στον Τιμόθεο: ... η ευσέβεια, όμως, είναι για όλα ωφέλιμη, έχοντας υπόσχεση για την παρούσα ζωή και για τη μέλλουσα. Η ευσέβεια δεν είναι τίποτα άλλο παρά υπηρεσία προς τον Θεό. Η υπηρεσία προς τον Θεό είναι πράγματι υπηρεσία προς τον πλησίον.»

Τέλος, ο Λούθηρος δίνει την πιο πρακτική συμβουλή από όλες. Οι άνθρωποι πρέπει να προετοιμαστούν για το δικό τους θάνατο – ακούγοντας το κήρυγμα και συμμετέχοντας στις λειτουργίες της εκκλησίας (Σημ. μετ. : μπορεί να αποδοθεί και συμμετέχοντας ή παρακολουθώντας τα μυστήρια της εκκλησίας). Αυτή η συμβουλή είναι ακόμα και σήμερα μία καλή συμβουλή.

Απόδοση στα ελληνικά: Σοφία Ταβαντζή - Χριστίνα Σεϊμένη, Διορθώσεις Σοφία Ταβαντζή

Άρθρο από Αυστραλιανή Χριστιανική Ιστοσελίδα

link: <https://www.eternitynews.com.au/world/should-a-christian-flee-the-plague-martin-luther-was-asked/>